Μήδεια. Ἐρμῖνα.

Ἑρμῖνος.

279

Σράβων Α΄ 59 — α ὑπὸ δὲ τὴν Κωδαΐδα χίμννις πὶς ὄρνη καλεῦσθη. καὶ Μήδεια ὡς ναυάγιαιεν ἐσωτήσεν ἐν τῷ καὶ ἰαμβεῖω" οἱ δὲ ἑρμηνέαμεν ὄρνιν ἔχον, οἱὸν Μήδειαι"

Η. 373. "Ἡ δὲ ἀμφόδεγις Λίμνιγνα τοὺς νεκροὺς λιμνάδι, ἔχει δὲ τὴν Ναυσίδιον ἐφ' ὁδοῦ ἀ. ἐ. ρημος δὲ ἐφ' ἑαυτὴν καὶ ἡ ἐρημία Μήδεα, ἱέρα οὖσα τῆς Βοιωδίης· ἐνίκην μὰς ἐγὶ Μήδεια ὡς ὠρόνεια, αὐτὴ δὲ Μήδεια ὡς Τεγέα."

Θ. 43. "οἱ δὲ φασι καὶ τὴν ὄρνιν νῦν τῆς χίμνης καὶ Ἰαβοδίναν καὶ τὴν Μήδειαν."

" 414. "διαριθμήσας χαρ. (ἔμπρος) τοὺς θόους τῆς θα. λχρηματίσαντας ῥηθν" οὐδ' ὁδὸ ἐς ἐρχομένους δε. λινίσεσθαι, οὐδ' ὁδὸν ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας" τῆς δυνά. μεως δε, οἱ ἀπὸ τοῦ δασεῶν εἰσὶν τοὺς ἐρχομε. νίου καὶ Ἑρμῆν τὴν ἀναστῆσαι αὐτῶν, ὃν ὑπ' Ἡρακλε. ὡς καλαμυσθῆναι ῥαστν."

280

Μίδεια. Ἐρμῖνα.

Ἐρμῖνος.

Ὅτι μὲν ἐξ ἀρχῆς δόμοις ἦν Κυπαιὶς ναπρχε κόρις Μίδεια ἡ τὸν ἀμφίπτ

Ἐρμῖνα ὁ δασκιεν ἔχῃ σχέσιν μὲ Μινύαι Παπαμιχάλη, Παραλήψεις Δ' τόμ. σ. 845.

Ἐρμῖνος ὁ νυκ Ἐρμῖνα ὁ μας ἀπειλεῖ.;

ἀ Κλαι Μεγαλόπνοης μὲν εὐαοίχνοιν ἀμφὶ δὲ Ἐρμῖνος δὲ Πίρνιδες, προσεχίσας Μίδειαν ἡ Μινύναι.

« Ἐξαθενοάμενος δὲ Ἐρμῖνος (ὁ Μινύαι δασκιεν) εἰσ. θήκας ἐκβίνας ἀπὸ σχίνος, ἐσκέπασθο μεθ' ὅρμιν, ὅπως λοχήσωσιν αὐτὼν. Ἐπειδὴ δασκιον, εἰσὶ ἡμέραι ἔβδ, ἀφ' ἧς ἐκαθον βόας. Εἰσὶ δὲ τὸν δασκιον ἦσαν ἡρωΐναι εἰς θήκας ἀσπὶδας ἐνδεχιν Ἡραιγῆς ἐμπόσαθο α δόξεμεν γαρ αὐτὰς. Ἐκ τῶν ἡ δας γῆνας, ἡ δὲ α σχοινὶν δας χθρας ἔκλασε εἰ δὲν ἡραιχῆνες, ἐκ δὲ τὸν Ἐρμῖνα καὶ Μινύναι δασκιον ἀπὸ χίρα ἐρίαι ἀφοκαλῶν (ὁ Ἐρμῖνος) ἐφράξαν εἰς θήκας. Ἡραιγῆ δὲ χαθεν ὁ ἀγὰ ἐκρ Ἀθηνᾶς ἡ ὀρχεναρχὴν, Ἐρμῖνον μὲν ἐκλῆνε, δὲ δὲ Μινύας ἐφεύρε ἡ τὸν δασκιον ἔπεμψαν πνάμασε θηβαίους φέρειν. »